

עין משפט
נר מצוה

ז א (מ"י) פ"ה מהל'
 יכוס הל' ז טוש"ע
 אה"ע סימן קע סעיף ח:
 * ב ג מ"י פ"ו מהלכות
 יכוס הל' ד סמג עשין
 נא נב טוש"ע שם סימן
 קעה סעיף א:

תוספות ישנים

[illegible]

תוס' חד מקמאי

נדונו: וספר הרב אלתר
 ר' יוחנן בשתי איות
 יכונתו שפסול איות
 א' מהל השניה מותר
 בראשונה אבל מותר
 ראשונה אסור בשניה
 אשקננו לר"י אחי מותר
 בראשונה ודאי דתנן
 ארבעה אחי שנים מאי
 נשואין? אחיה ומחו
 הנשואין את האחיות
 הרי לא תולעת ולא
 מחיבביות ואסאי ליקום
 מחיבביות ותלחץ לשינה
 ותחוי ראשונה נכח
 כימבא שותרתה ואסאי
 ותחלוץ לתחתיה ראשונה
 אל ר' אחיה אני דניא
 מי שנקא ליה לא וניא
 משנה ולימא לי פאי
 חלוצת חרד חלוצת חרד
 (ולמאי) חלוצת עצמא
 חרד אלו תני חלוצת לי
 דחלץ לראשונה ברישא
 חלוצת בתחלה חרד
 ולימא נהוה לקום
 וחלץ לראשונה ברישא
 ולא תמיכבא נהוה ולימא
 אסא ר' יובא בלל ולימא
 חרד אני שמי מית ואסור
 לטבל פצות בסימן. וספר
 הקבדאר חליצת ספולה
 ר' למיתא לא חייש
 ולימא לא רל דיעניו ו' הכי
 חייש ברישא א' הכי חייש
 דקני א' קדמו ובכני
 דקני שכלמא אשקא
 אמרי (ר' ת' נ' שרד לי א' חרד
 אלא ש' א' ספרי חרבי
 שני יבום האימא חייש
 ראשון שני יבמי חייש
 דקני אחיה אני ידע מי
 שנקא:

א) צ"ל אלא שני אחר הנכח
שניה יבס אלא ראשונה
שנים וביט דקאמר אחיות
וכו'.

כז:

בעלת הגט עדיפא פ' שנעשה כה
אכל ריב"ץ פ"י בעלת הגט
ונלך יגמור כה חליצה ולפירושו לא יסא
עדיפא דהכא פירוש כהסא
דדיי קודמת דקאי אחרון מן
קדמת דקאמר מעיקרא: **תא** שפע
ויפודה ר"ג ב' מדרכן דשמעין
לכו פק ר"ג ולקמן דף ג' וסס' דיש גט
לחבר גט ומאמר חתן הגט אין יכול
להציא ראה להחליצה דיש גט אחר
גט אפי' עדיף קמא מהני גרוע
בתריה לתפוס כמה ששיר הראשון
אכל ר"ג דלות ליה דלון שט אחר גט
סבא הוא דלוי עדיף גט ממאמר
גט ממאמר מנגט לא מהני הגרוע
לתפוס אחר קמא דעדיף כמו שאין
מועיל גט אחר גט ומאמר אחר
מאמר: **א** גט עדיף לא תיבאר
מאמר בתריה אפי' גט לפילו אחר
חליצה קידושין מופסין הייט משום
דהוי קידושין דאורייתא אכל כיצנה
דלחא הוי מאמר אלא מדרבנן אין לו
תלמוד אחר הגט אי שט עדיף א"י
קאמר ר"י זכרתי' דמועה ר"ג קיינא
אמתני' דפ' ר"ג ולקמן דף ג' דמוקמינן
ליה כר"ע הסם בגמ' וזה נ"ל ולא
מהני קידושין אחר חליצה וזה דלון
לסם להועיל אחר הגט אי שט עדיף
גרע במקום חליצה קאי:

אלל בי הרדי גינה, ומפשוט ואסורה ה"מ היכא דק

דלחת פוטרת חברה ויחינו
 כשמואל ובלעזא דקאמך דלחד חולץ
 נקולן אלאמנע"י וכרז אשי אכל ללשנא
 דהתחיל ולא התחיל קאמר היכי דכי
 חרדי נניח זכרות שפירא חלילה דהא
 התחיל בחליות לא נאמור אפי' בנדה
 ולא מיפטרה רחל בחליות נדה
 נעדיפא ויכא הך בעיא על כרחין
 אליבא דמ"ד י"ז יקה איירי דלמ"ד
 אין יקה איירי חלץ נבעלת בט
 נפטרה נרה:

חלץ לראשונה הוטרדת, וא"ס (א) הולנייה הולמט

מאי קמ"ל פשיטא דהותרה
ואר"י דקמ"ל דהותרה אפי' גרסה
דבר אימ לאו דאין זיקה וחלק
נפטרות גרסה דפשיטא עליו: **ורב**
רב ב"י יבמה ב"י, "ממנו" הובא מלי
ולקמן דף נב. ב' אחין נשואין ב' אחיות ומה אחד מהן ואח"כ מתה
אשתו של שני הרי זו אסורה עליו עולמות הוציא ונאסרה עליו
אלא ינחה להקשות דבהדיא אמר רב דאין לשון עמלו שאמר ר' יוחנן
שכל יצמה שאין לה זיקה ב"י ועוד נראה דממנה"א לא הובא מלי
שכל יצמה בהמה הוא משום דכבר נפטרות לשון ומשום דמתה אשתו

ואח"כ לא תחשב עוד וזקוקה (כ) עדיין לחליה אצל היחיד דעדיין זקוק
 לחייו דלה מדיחיה מה"י ביתא (יג)גמרי' בדאמ' לקמן (כ"ג) 100: **אב**
 דחסי' משום ביטול מזה' יבמנ' אל חשיב הך איסור לאוסרה עולמית
 דלפי שעה אחת: **א"ת** יכירה רבי יוסי ב' הנימ' דרבי יוחנן: לעיל
 דרב ס"ל חליה פסולה לחזור על כל האחים והאחיות כריבה חליה
 אצל רבי יוחנן סבר כשמואל דלינה כריבה לחזור וכלי' פריך ליה ואע"י
 מנעו למימר דרב מוקי לה כמ"ד י' זקוק דפגומתא דתנאי היא ואע"י
 וזקוק רב לא מוקי לה כיומה ודלר"ם נמי דפ' לעיל דרב דלית לה הוא
 דרב' ר' דמוקי למתני' כמ"ד י' זקוק אצל ר' יוחנן סבר דעל כרחי' י'
 דר' ר' יוחנן לא חייב למינה ומסיקתא דפריך רבי יוסי דרב מנעו וס'
 דר' ר' יוחנן לא חייב למינה ומסיקתא דפריך רבי יוסי דרב מנעו וס'

[illegible]

ארבעה אחין פרק שלישי יבמות

בעלת הגט ובעלת מאמר. אחיו שמת ולי ב' נשים ועשה זה מאמר לזו וגט לזו ושזו אסור לייבם דקם ליה בלא יבנה (דברים ה') כיון שהתחיל לגרש אי זו מהן הוגיע לחלוץ ולפטור תראה: **ומודה ר"ג.** דלמך לקמן בפ"ה"ו אין גט אחר גט מודה הוא שיש גט אחר מאמר כגון ב' יבמות

מחל' א' ועשה מאמר ב'ו וחס"כ נתן
גט ל'ו מהני גט לפסול הראשונה עליו
משום ח' יבנה ולחסר בקרובות
שנייה כנראשונה ולא אמר' מאמר
כנוסע ולדחל' שנייה מנייה ו'ל אס'
מהני ב'ט גט: **וואמר אחר גט.** אס'
נתן גט לראשונה חס"כ עשה מאמר
ב'רעה לא אמר' גט קמא במקום
חליצה קאי ו'ו לא קני מאמר י'מין
ב'רעה אלא ודאי מהני ו'רעה גט
למאמר ו'אסור גס בקרובות: **כי**
הדי' ינינה. ותפסו ענינים שהאחת
פוסדת חברה ו'מלך לח'ו ש'רעה
שחליט' שחיהן גרועה: **לראשונה.**
שפלה לראשון: **הוסרה.** לשון: חלץ
לשנייה **הוסרה.** לשון: וה"ה אס' חלץ

לשניים והח"כ הראשונה: מפסד ראשונה. כלל חזילה מותר לייבס את השנים. ואע"פ שנשבעת (א) לפיתקן אחרות וקובט ראשונה (היה) ואין אני קורא בה יבמה יבא עליה"ס יבמה קמיתא פסקה ויקה ושריא הך וליה האל דשניקן צפ"י כ"ד (ועל דף כג:) הך מתני' דהכא אי למי"י יש ויקה יש ויקה כי דלוקימנא לעיל דהדול וקאסרה עליו נשעת נפילה מו לא משהירא ואיכא לאחזיבו ממתא דהטני מולטת ולא תאיימבוט אחאי

ליחלון חדל ולישמרי אידך ולקמן
מוזבנין ליה מינה אקייפא דמלתיה
ולא מתקדן: ואין ל' מהס שנייה.
ולא תלגה שמוחר ברלשונם שהיתה
ראויה ליינס כשעת נפילתה אלא
נשפלה זו אחרי כן ואסרתה וזין
שמתה זו מחרה לסיפורי הראשון:
ורבי יוסמן אמר מהס שנייה מוסר
ברלשונם. והאילו ובעת נפילתה
היתה ראויה לו: אסות אשד דאורייתא.
כגון ג' אחים ג' מהס נשאלין ג'
אחיות ומת אחד מהם ואסר כר מהס
אשמו של שני עולם ויחסימו דר מהס

בפרקין (לפני דף ג.) אסורה יבמתו עליו הואיל ובשעת נפילה אחת אסור הוא; ודבר זה נראה. וכן דממה שראו: איני יודע מי שנקל. כלומר זו אינה משנה: ויפלא ליה מאי חוללות אדא. שניה: חוללות דעלמא. כל היכא דמיתמינהו כדא חוללות השניות: הרי אלו. משמע הקך תרתי דלחיי: כדא: לראשונה כרישא. דמי לא משתריא שניה שלא נראית בשעת נפילה: חוללות

המלכות לא אכל מדרב פריך שפיר דרב איירי אפילו הוה דלויס
הבא ויקה הרבנן היא. פ"ח דרב לטעמיה דאמר אין ויקה דלע"ג
שכתנא לנכל הוה אכל למ"ד י ויקה דלוי לאסור משום שנתפס
בקטורס דלרב נמי פריך אכל ויבין פירש דלא פריך לרב משום
משנין וטוב הוה אכל לייבס משום דלכל הוה אחות חלולת
רב דאמר לריבא לחזור היינו אליבא דמ"ד י ויקה וליה לא ס"ל מ"מ
לעיל ברש פ' כ"ד דף ק"ה. מוקי לה פתחא דהש"ס כ"ח דאמר אין
ויקסרע עליו שעה אחת לטעמיה דאמר אין ויקה אחי שפיר נמי דלא
ויקסרע דאי אין ויקה א"כ י אחיות שנפלו לפני נח אחין ימיצמו משנין
ואי וליקין חד מנייהו כ' משמע דלא שרי רבי יוחנן לייבס אלא חדא
עה א' שתפסר עולמות משי"ה פריך לה ומוהיר נהלה לריי דכפריות
דמיית אדלא לא מזי פריך דגורי' דלמא אכל לייבס כרישא אכל לעיל
כיון דליקן אלא את אחד ויה אחי לעיל מנות יצמן לריי' לריי' אכל
פריך ליה סו"א"ג לפי שהיה אכל ר' יוחנן הקשה לו: **שול"י** רמא י"ה
יגטו ליתקן לא אמרינן לכו תלכו עשה וליבס את הראשונה דגורין
האחד לשנייה שרי אד"ר לייבס הראשונה כמו גמטה שנייה כיון
דבאלי

מסורת הש"ס

(א) נירסת רש"ל גניורוס
(ב) לקמן נא, (ג) נירסת
הר"אש יהודה, (ד) ולקמן ל'
ע"ש קרא: ע"ש, (ה) ושל
י, ושל"נ, (ו) ודף ג'
(ז) ודברים כה, (ח) ס"א
חט, (ט) דחיש למחיה לא
חזי פריך דגורז דלמא חזי
לינס ברשא משום דלא
מסקי אדעתיה דמית אידך
וכי כ"ל י' טעות
הדפוס, ס"א חט, ל'
(ל) שייך לקמן כח ע"א,

תורה אור השלם

ו. כי ישבו אחים יחדו ומת אחד מהם ובן אבן לו לא תהיה אשת המת החוצה לאיש זר יבמה יבא עליה ולקחה לו לאשה ויבמה דברים כה ה

גליון הש"ס

(ב') והאמר רב כי אשה
 לא נעיל צ" ע"ה ע"ה
 ואחרי אשה נעיל צ" ע"ה
 ע"ה אשה אשה אשה
 שם אשה וידע מי ששאל
 כדכח לא ע"ה צ" ע"ה
 ע"ה ידע קמה ע"ה
 ע"ה אשה וידע מי ששאל
 היה מצי למפיק (ב') ע"ה
 מחובות שם ע"ה ע"ה
 מחנה שם ע"ה ע"ה
 קבו ע"ה ע"ה ע"ה
 וקבל ע"ה ע"ה ע"ה
 ויחלל לך ע"ה ע"ה
 ע"ה

הגהות הב"ח

(א) נח' בעלת הנוט עדיפא
 (משום) דלחמיל
 כנדרשין) חלמ' וידי
 כחוספת) שפעת דלא
 נרסקין ליה: (ב) שבו
 חולטין דעולתא, (ג) שבו
 כעמוד א': (א) י"ח דיה
 מתה וכו' כשפעת
 שפלתה: (ד) תו' דיה
 בעלת ימי' עדיפא דלחמיל
 בה כנדרשין וכן יגמור
 בה: (ב) וכו' ימי' שבו
 חתשוב עד זקוקה אבל
 הכא דקוקה עדיין
 חולטת לא חלז משו
 כלל: (ג) י"ח חלמיה וכו'
 דחייב חסות שפיר משום
 דלא חסות אדערתיה:

מוסף רש"י

שיש בט אחד מאמר
 ממלך וי יגע לו ספל
 האפודים וסמך קריעות
 סמך לקח ואי בט
 אחד בט
 ומלך וי נעלם ממלך
 דברים בט שש
 דבר באשת אר שיש
 לו בנים ואפי' דבר
 חסות וסמך וי ומלך
 בהשקפת אר האחיזה
 יפלו סמך יחד לפני
 הארץ אר אר חולצה
 דבר מהיחביונות משום
 דמריבו וקוקר ליה לבי
 ומריבו וקוקר ליה לבי
 ואי טעם דר קא
 נאמת וקוקר וי
 דבר חסות וי